

РЕШЕНИЕ

№ 7542

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9309** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. С. И. срещу решение № 2298 от 17.05.2023 г., постановено по нахд № 1505/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 95 състав.

С обжалваното решение Софийският районен съд е потвърдил електронен фиш (ЕФ) серия К № 6381723, издаден от СДВР срещу И. С. И., ЕГН [ЕГН], за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) му е наложена глоба в условията на повторност в размер на 1200 лева.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е необосновано и незаконосъобразно. Касаторът счита, че районният съд необосновано е приел, че е собственик на л.а. "Тойота Корола", с рег. [рег.номер на МПС], като в тази връзка поддържа, че представената справка от СДВР е невярна. Излага доводи, че съдът необосновано не е отчел и факта, че в обжалвания електронен фиш не е посочено от какъв тип е техническото средство, с което е установено вмененото му нарушение - мобилно или стационарно, поради което и неправилно приема, че ЕФ съдържа всички

реквизити. Според касатора е налице допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото в ЕФ не е извършена цялостна квалификация на визираното нарушение, а отделно не е доказано условието за повторност, при което е определен размерът на глобата. Твърди, че съдът необосновано е приел, че е налице хипотезата на чл. 182, ал. 4, т. 5 ЗДвП. Сочил, че съдът не е отчел факта, че координатите от приложената по делото снимка не съответстват с тези, посочени в оспорения ЕФ като място на извършване на нарушението. По изложените съображения с жалбата се прави искане за отмяна на решението на СРС.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призован, не взема становище по касационната жалба и не се представлява в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а оспореното решение и издадения електронен фиш - за правилни и законосъобразни.

Административен съд София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и веществени доказателства, при което е приел за установено от фактическа страна следното:

На 09.03.2022 г. в сила е влязло решение № 1064/30.12.2021 г., постановено по нахд № 5340/2021 г. по описа на Районен съд Бургас, с което е потвърден електронен фиш Серия К № 4998143, издаден от ОДМВР Б. срещу И. С. И. за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Съобразно последния, на основание чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП, на И. е наложена глоба в размер на 50 лв.

Към 23.09.2022 г. лек автомобил „Тойота Корола“, с ДК [рег.номер на МПС], бил собственост на И. С. И.. На 23.09.2022 г. в 10:12 ч. въпросният лек автомобил бил управляван в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към „Околоръстен път“. Преминавайки до № 330 на [улица], скоростта на движение на автомобила била 92 км/ч /съгласно приспаднал толеранс - 3 км/ч от отчетената скорост/, при разрешена скорост за движение в рамките на населеното място до 50 км/ч.

Скоростта на движение на автомобила била измерена и заснета с автоматизирано техническо средство за видеоконтрол С. М2, № MD1193, разположено в участъка. Мобилната система за видеоконтрол била одобрена и вписана в регистъра на 06.07.2018 г., със срок на валидност на одобрението десет години. Към 23.09.2022 г. техническото средство било преминало последваща проверка за изправност на 15.03.2022 г. На процесните време и място било позиционирано от екип на ОПП СДВР.

Въз основа констатираното и заснето нарушение за скорост бил издаден атакуваният електронен фиш, с който на И., в качеството на собственик на автомобила, било наложено административно наказание глоба в размер на 1 200 /хиляда и двеста/ лв. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 5 ЗДвП - за извършено в условията на повторност нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП -

превишаване на разрешената скорост в населено място с 42 км/ч. В електронния фиш било изрично посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/4998143.

Горната фактическа обстановка СРС е установил от приобщените по делото писмени и веществени доказателства, както следва: веществени - приложен снимков материал към електронния фиш, и писмени - справка относно собствеността върху лек автомобил „Тойота Корола“, с ДК [рег.номер на МПС]; електронен фиш Серия К № 4998143; препис от решение № 1064/30.12.2021 г., постановено по нахд № 5340/2021 г. по описа на Районен съд Бургас, ведно със справка изх. № 3068/17.03.2023 г.; справка рег. № 769000-7440/21.03.2023 г. от ОДМВР Б.; заповед № 8121з-931/30.08.2016 г.; протокол за проверка № 06-СГ-ИСИС/15.03.2022 г.; протокол-извлечение относно вписан тип средство за измерване; решение за одобрение на типа на уреда за измерване; протокол за използване на АТСС рег. № 4332р-56601/26.09.2022 г.; ежедневна форма на отчет; справка-картон на водач.

Софийският районен съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да се явяват формални основания за отмяната на санкционния акт. Приел е за установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, както и че същото е осъществено при условията на повторност по см. на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона. Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и формираните правни изводи, като при правилно изяснена фактическа обстановка е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касаторът. Обвинението е подкрепено от писмените и веществени доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в електронния фиш фактическа обстановка. Районният съд е изследвал релевантните за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определеното наказание.

Във връзка с наведените в касационната жалба възражения следва да се добави следното:

По силата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата,

срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

В разпоредбите на чл. 189, ал. 5 - ал. 11 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш.

В нормата на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш, а именно посочено е, че електронният фиш представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи.

В § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за "автоматизирани технически средства и системи", според която са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Издадена е и Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр. 36 от 2015 г., изм. ДВ, бр. 6/16.01.2018 г.), с чл. 2 от която изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

Задължителните реквизити, които трябва да се включват в електронния фиш са изчерпателно изброени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, а образецът на същия е одобрен със заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи.

Следователно, относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. В случая, съпоставяйки изискуемите от закона реквизити на електронния фиш със съдържанието на оспорения, се констатира, че последният отговаря на всички законови изисквания – посочени са териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението /СДВР/, мястото и времето на осъществяването му и регистрационният номер на заснетото МПС. Посочено е, че ползвател на МПС е И. С. И.. Описани са извършеното нарушение, нарушената разпоредба - чл. 21, ал. 1 ЗДвП, и наложената на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 5 ЗДвП глоба в размер на 1 200 лв. Посочено е, че нарушението е извършено в условията на повторност - в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/4998143.

Предвид посоченото правилно СРС е приел, че законът не предвижда изискване в електронния фиш да е посочен типът техническо средство, осъществило заснемането, съответно, че липсата на такова посочване не представлява процесуално нарушение, което да е довело до ограничаване правото на защита на сакционираното лице. В този смисъл не се споделят доводите в касационната жалба за необоснованост на изводите на решаващия състав, че електронният фиш съдържа всички изискуеми реквизити.

Поради това не са налице допуснати съществени процесуални нарушения поради

неспазване на изискуемата от закона форма.

Отделно от горното, следва да се посочи, че с чл. 189, ал. 8 ЗДвП е предвидено, че в 7-дневен срок от получаване на жалбата директорът на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, или оправомощено от него я изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания електронен фиш, както и информация за участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. В случая това изискване е спазено и в съпроводителното писмо, с което жалбата е изпратена на Софийския районен съд, изрично е посочен и видът на автоматизираното техническо средство - преносима мобилна камера за видеоконтрол тип "С." № MD1193.

Правилно е определено административнонаказателно отговорното лице съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Съобразно представената от СДВР справка касаторът е вписан като ползвател на процесното МПС и доколкото не е подал в законоустановения 14-дневен срок от връчването на електронния фиш декларация по чл. 189, ал. 5, изр. 2 ЗДвП, че друго лице е управлявало автомобила, то отговорността му е обективна и е ангажирана в съответствие с приложимите материалноправни норми.

Приложени са и доказателства, че техническото средство - мобилна система за видеоконтрол, с което е констатирано нарушението, е одобрено за използване съобразно нормативните изисквания, същото е преминало и периодична проверка, видно от протокол за проверка № 06-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. и протокол-извлечение относно вписан тип средство за измерване. Контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредбата - контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията и преминало първоначална и последваща проверка от БИМ, със срок на валидност, включващ и процесната дата.

Настоящата инстанция напълно споделя и изводите на въззивния съд относно правилната правна квалификация на установените фактически обстоятелства.

Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост в населено място с над 40 км/ч, водачът се наказва с глоба в размер на 600 лв., а според чл. 182, ал. 4 ЗДвП, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер.

От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че от обективна страна е осъществен съставът на нарушението по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в неизпълнение на задължението при избиране скоростта на движение водачът на управляваното пътно превозно средство да не превишава максимално допустимата скорост за движение на леки автомобили в населено място от 50 км/ч. В случая максимално допустимата скорост е превишена с 42 км/ч., доколкото лекият автомобил се е движил на посочените в електронния фиш време и място със скорост от 92 км/ч, определена след приспадения толеранс от - 3% в полза на водача. Противно на посоченото от касатора, стойността на превишението е определена след извършено приспадане на толеранс от - 3 % в полза на водача, поради което не може да се сподели становището на касатора, че случаят попада в хипотезата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, която предвижда друго по размер наказание.

Правилен и обоснован е и изводът на Софийския районен съд, че нарушението е осъществено при условията на повторност по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, съгласно който „ повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 ЗДвП - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

Наложената в случая глоба е в съответния абсолютен размер от 1 200 лв., при което следва да се приеме, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и в санкционната част.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Независимо от изхода на спора на ответника в касационното производство не следва да се присъждат разноси, тъй като такова искане не е направено своевременно. В случая отговор на касационната жалба не е представен, а искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е направено едва с писмените бележки, депозиранни след съдебното заседание и приключване на устните състезания.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2298 от 17.05.2023 г., постановено по нахд № 1505/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 95 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.